

Елин Пелин
Писмото на Пижо

Слушай, мари Пено,
любезна ми жено!

Кога от селото за полко тръгнахме,
с приятели малко за сбогом пийнахме,
та не могах сичко по ред да ти кажем
и затова рекох с писмо да те тражим.
Я съм живо-здро, тука дойдох старец,
сега да ме видиш – като новобранец,
от горе до доле у нова премена,
като че е максус за мене кроена.
Шапката си носим мъничко накриво,
като петел герест ходим горделиво.
И мустаци сучем – да му мисли оня,
дека че ми падне „на нож“ да го гоня!
Па да видиш, Пено, куртката му пуста,
нова и дебела, стегната у кръста,
чизмите ми жълти, шинелата сива –
със нея съм сушо кокона красива.
Па да мож да литнеш като пиле леко
или да ме видиш така отдалеко
с каков ищах ручам чорбата войнишка,
че да се прекръстиш и кажеш с въздишка –
боже милостиви, луда съм станала,
това не е мъж ми ами пуста хала!
Още едно нещо ще да се похваля –
какво-що играе, нали знаеш жено,
в твоите ръце бързи тънкото вретено,
те така играе пушката у мойте
(тука спири и речи: „Деца не се бойте!“) –
та да знаеш Пено, здрав съм и добре съм,
и таков каков съм, че да ти харесам.
Ама ти какво си? Що правят децата?
Изора ли Тото нивата в „Реката“,
очука ли Дуда опраните гръсти,
прасетата как са, станаха ли тлъсти?
Оттка ли платното що беше на стана?
Дали се обади мъжко на Юрдана?
Отвори ли вече даскала школото?
Случи ли се нещо ново у селото?
Напълни ли вече кацата със зеле?

Добре ли ушиха ментето на Геле?
Па недей забравя да кажеш на Петко,
нивата на „Края“ да насее редко,
оти тя е торна, да се не заглуши
или да не легне, като се задуши.
Да живеите дружно с Пендовата Тота,
ние със мъжо и сме у една рота.
Сега много здраве, па да ме не жалиш,
с менека ти можеш само да се хвалиш.
Засега не можем да ти пишем много,
къде сме, кои сме – тайна пазим строго.
Па ти нали знаеш, че жена си пуста,
не мож да си траеш, че отвориш уста –
на Куна, на Тота, на кумеца Гето –
от село на село, та чак у десето...
Ти като ми пишеш, пиши ми у полко,
они че ме найдат. Свършувам и толко!

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото
Набиране: Георги Величков

Публикация:

Елин Пелин. Събрани съчинения в шест тома, том трети
„Български писател“, С. 1977.
Под редакцията на Тодор Боров, Кръстьо Генов и Пеньо Русев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5590>]